

DIARI CATALÀ
DE
Avisos, Notícies y Anuncis
PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona: Edició vespre a 1 pess. mes
Espanya 450 pess. trim.
Unió postal 90 pess.

Pauet de 20 números 90 céntims

La Veu de Catalunya

Any XXI núm. 4,305

Barcelona: Dilluns 8 de maig de 1911

Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: L'Aplicació de Sant Miquel Arcàngel.
Sant de demà: St. Gregori Nazianzen, b. d. i. com.—Sant Joan Horeta. A la iglesia de Sta Madrona (Calabria, cantonada Corts). —Hores d'exposició: De les sis del matí a 22 de vesprat a la tarda.—Donat a la mateixa Iglesia.—Cost de Missa: Ntra. Sra. de la Concepció, a St. Francisco, o a Sta. Clotilde, o a l'Ensenyança (Rusante), o a sa iglesia (Bnsanxel), privilegiada.—Demà: Imatge del Puríssim Cor de Maria, a St. Just, —Missas d'avui: La Santa Creu, Trinitat (blanca).—Le dia de demà: St. Gregori Nazianzen, bis., com. y dr., color blanca.—Adoració nocturna: Dijous, dia 11. Torn Torna del Sagrat Cor de Jesús.

ASTRERIA "LA MODA INGLESA"

Plaça Sta. Agnès, 25 (cant. Archs) Aquest modern establiment acaba de obrir, y ofereix a sa distingida clientela y al públic en general, un esplèndit assortit d'altres novetats per la temporada d'estiu. Trajes, des de 40 a 125 pess.; pantalons, de 14 a 38. Els treballs d'aquesta casa son de lo més elegants y perfectes. Exposició permanent en els nombrosos apartadors, ab preus marcats, mòdics y fixos. Se confecionen traços en 10 hores. Casa de confiança.

J. Marsans Rof y Fills
Valors, Cupons, Giro, Comptes Corrents, Cambi de Monedes
RAMBLA CANALETES, 2

MOSAICHS E F ESCOFET & C
Marbres Pedras Fusters Ronda Sant Pere 8 Construcció Decoració

ANONIMA Claudi Duran
Construccions "MONIER"
Barcelona. — Ronda Sant Pere, núm. 44, baixos

Director tècnic: Don Claudi Duran Ventosa, arquitecte
Aquestes construccions que se durada, lleugeresa y impermeabilitat no tenen rival, se recomanen molt especialment als senyors propietaris, arquitectes y constructors para substituir en ventana el disseny de zinc, plom o ferro a sus diverses aplicacions, para els usos domesticos y industrials, empleantes ab exèrcit el dia superior en la instalació de les anomenades POZOS MOURAS, que fan innecessari els dipòsits de matèries fecals en benefici de la higiene y de la economia.

Constitueix una especialitat de la casa, la construcció de safareigs transportables, banys, aigüeres, serpentines, etc., molt econòmiques y fàrta.

Telèfon en el despach, número 1855 y en els tallers, número 3303

URANIA
600 Pessetes
La més perfeccionada, sólida y visible
Copias - Reparacions - Accesorios
J. ROVIRA, Carrer, 619, baixos (entre Claris y P. de Gracia)

Màquines d'escriure d'oportunitat de varia sistemes, ab garantia, desde 50 Ptes.
CARRER DE BALMES, NUM. 7.

VICHY CATALÀ

Balneari de 1.º ordre. — Temporada de 1.º maig a 30 octubre

Situat entre l'estació y el poble de Caldes de Malavella (Girona).

Telèfon de la xarxa de Girona combinada amb la xarxa de Barcelona.

Distància de Barcelona: En tren llenger, 2 hores 30 minuts; en tren corredor, 3 hores.

Aigües mineral-medicinals, termals de 60°, alcalines, bicarbonatades-sódiques.

Sens rival per al reuma, la diabetis y afeccions de l'estómac, fetge, meissa. — Grans comoditats y servei esmerit en totes sus dependencias.

Administració: RAMBLA FLORS, 18, entresol. — BARCELONA

CONTRA LA TOS EXIT ADMIRABLE
Aixarop del Dr. Villegas
(A BASE DE BROMOFORMO Y HEROINA)
Alivia el acte y cura tota classe d'efectes bronquials. Eis catarroso, els tisícos els asmàtiques, els disnéscicos y quants patologia ronquera, fatiga o expectoració deuen usat com a remey radical, segur y exclusiu.

DEMÀNIS EN FARMACIES

Grans Magatzems El Siglo
EXPOSICIÓ
y venda de
Novetats d'Istiu
EXTRAORDINARIES OCASIONS
en Vestits - Bruses - Matinés - Falda
- Bates - Refajos - Guarda-pol
Teixits y Estampats

Trajos - Sombreros de palla - Sabateria - Corbates - Camiseria - Gènero de punt - Bastons - Ombrelles - Vanos - Mocadors - Tires brodades, etc.

Articles de primera qualitat - Pés net garantit
Sucré blanc, fi y granot El kilo a Ptes. 1
• tallat, quadrat y quadrilong. a 1'20
Cafès purs, torrats, marca "EL SIGLO"
Classe primera El kilo a Ptes. 5
Classe superior. a 6
Classe extra a 8

El Dr. E. Ribas y Ribas s'ha encarregat novament de son consultori de Cirurgia, Passatge Domingo, 3, y des de Clinica d'Operacions, Valencia, 359

A pesar de la gran pujada dels alcoholos, continua venentse el ALCOHOL MARCA SOL a 1 pta. litre y 0'5 ptes. mitj. litre. —Exigeix sempre les ampollas precintades.

Correus Preparació completa per la pròxima convocatòria, per oficials del cos. Preu mèdic. Classes especials d'Aritmètica, Geografia Postal y Gramàtica castellana. — Nou de Sant Francesc, 3, 2 on

COLEGI DE CATALUNYA BAIX L'ADVOCACIÓ DE NOSTRA SENYORA DE MONTSERRAT

Dirigit per les professoras dona Josepina, dona Francisca, dona Remey y dona Carme Ferran, ab la cooperació de distingits professors. Director espiritual.

Mitj. pensionistes y exteriors. Espagosos pats d'esparsa, Claris, 31, pral. y primer

5 cent.

Redacció y Administració

Carrer d'Escudellers, 10 bis, entrella

(POP DE LA RAMbla)

IMPREMPTA:

Escudellers, 10 bis, baixos

Telèfon 184

Anuncia, esquenes, comunicats y re
clama a preus convencionals. Per la
edició del vespre s'admeten esquenes
muntades fins a les sis de la tarda
per l'edició del matí, fins a les set de la
matinada.

Observatori Meteorològic de la Universitat. — Director: E. Alcolea — 7 de maig

HORES D'OBSEVACIÓ: matí y tarda. — Baròmetre a 0° y al nivell del mar. 700 mb. 70°/74°. — Temperatures màximes sol: 27°/28°. — Min: 17°/19°. — Òmbra: 20°/22°. — Pluja a les hores: 10'00. — Aiguavaporis en milimetros: 42. — Graus d'humitat: 71. — Direcció del vent: S. — Velocitat del vent: 220 km. — Estat del cel: clar. — Òscares: 10. — C. R. — Canutis: 0. — 9'01.

Sorridi del vent: 0. — Posta: 9'55. — Sortida del sol: 11. — Posta: 21'19.

Dr. ESQUERRA-Tocolech
Diputació 248, 1.º Rbla. Catalunya-Balmes

Tusquets y C. S. en C. Banca-
Borsa. — Valors y cupones. — Rambla del Centre, 9

Renaixensa

La jornada d'ahir

Jornada d'emocións artístiques, d'emo-
cions patriòtiques, la jornada d'ahir.

En Puig y Cadafalch abans de migdia,
va acabar de fer reviure a una multitud de fidels, en una segona confer-
ència, la bella història del Palau de la

Generalitat. A la pàmala màgica del
arquitecte eximi, vèiem com s'anava a-
mpliant y fent grandós aquell monu-
ment de la Catalunya rica y plena. Y
vèem com cada època hi marcava les
seves petjades, fins al punt de gravar
en les pedres del edifici la història de
uns quants segles gloriosos. Però tem-
bè vèiem com, al cap d'avall, arriba
Catalunya pel pés d'un seguit de des-
gracies, el monument era artísticament
profanat sense cap lloc de respecte.
Avui nobles carreus de daurada pedra
s'emplaçaven barrocant, un al-
tro de les angles sales de rogi aspecte,
se veien trencats per embals més que
s'entrecreuven en tots sentits; al
cendra una part sense cap art que
s'anava aixecant, transcorre el brodat d'una
galeria. Més l'antiga Generalitat, el
palau que l'havia estocada era tractat
també com una cosa morta.

Per veus que, al cap d'anys, mer-
cés al catalanisme renaixent, personifi-
caren el que n'ha estat el definidor, el
nostre mestre. Prat de la Riba, l'obra
profunda renaix de bell nou y el palau
de la Generalitat, com si's preparés a
reveure noves joranes de glòria, s'en-
galana joyosament, recobrant pas a pas
el seu antic aspecte.

Tot aixòns ho explicava, ens ho feia
sentir en Puig y Cadafalch en les clares-
tances del primer diumenge de maig, dia
de Jochs Flors. Y, tot escoltant la
veu del mestre arquitecte, nosaltres pen-
savíem en aquelles altres veus que, ara
en un indret, ara a un altre, ressonen
cada primavera demandant la mort de la
poètica institució, com si'n vin-
gués d'allí aquest renaixement de la
personalitat catalana que batéga arreu
que no se ha donat conciència de la nos-
tra.

Doncs què: hem de destruir els fo-
namentos que hem aixecat l'edifici?
Mai no los per rès més, els Jochs Flors
deuen recuperar per les altres institucio-
nes que d'ells han sortit, i tots els que
per les illesses que fan néixer cada-
maig, per l'entusiasme ab que la multi-
tud s'hi lliessa y per aquell crit de l'visa
Catalunya! que cap any ni en els de
major aturament — ha deixat de coronarlos.
Tots ne som fills dels Jochs Flors.
D'oncs que visquin sempre, car no es
de bons fills desitjar la mort dels pares.

Però tampoc n'hi havia prou de que
en la nostra renaixença hi participessin
fincínicament les arts. Calia que, a la ve-
gada, florís la renaixença econòmica, re-
presentada pels nostres mercaders y co-
mercents, pels nostres productors de ri-
quesa. Y també va escaures ahir un fet
que se venia a consagrar, car varen com-
enixir a la ciutat en festa una colla
de homes de diferents parts del món que
havien esculpit Barcelona com al punt
més alt per celebrar-hi en aquesta diada
que l'entusiasme ab que la multi-
tud s'hi lliessa y per aquell crit de l'visa
Catalunya! que cap any ni en els de
major aturament — ha deixat de coronarlos.
Els per això que, al veure renaixent
l'antich y glòriós palau de la nostra
Generalitat, les parades ab que va
coronar la seva conferència en Puig y Ca-
dalafach semblaven portar un vent de
profècia.

Y'n tenen prou de fils robustos els
els Jochs Flors, que fan néixer cada-
maig, per aquells més, els Jochs Flors
deuen recuperar per les altres institucio-
nes que d'ells han sortit, i tots els que
per les illesses que fan néixer cada-
maig, per l'entusiasme ab que la multi-
tud s'hi lliessa y per aquell crit de l'visa
Catalunya!

Es per això que, al cap d'anys, mer-
cés al catalanisme renaixent, personifi-
caren el que n'ha estat el definidor, el
nostre mestre. Prat de la Riba, l'obra
profunda renaix de bell nou y el palau
de la Generalitat, com si's preparés a
rever la seva conferència en Puig y Ca-
dalafach sembla portar un vent de
profècia.

Y'n tenen prou de fils robustos els
els Jochs Flors, que fan néixer cada-
maig, per aquells més, els Jochs Flors
deuen recuperar per les altres institucio-
nes que d'ells han sortit, i tots els que
per les illesses que fan néixer cada-
maig, per l'entusiasme ab que la multi-
tud s'hi lliessa y per aquell crit de l'visa
Catalunya!

Però tampoc n'hi havia prou de que
en la nostra renaixença hi participessin
fincínicament les arts. Calia que, a la ve-
gada, florís la renaixença econòmica, re-
presentada pels nostres mercaders y co-
mercents, pels nostres productors de ri-
quesa. Y també va escaures ahir un fet
que se venia a consagrar, car varen com-
enixir a la ciutat en festa una colla
de homes de diferents parts del món que
havien esculpit Barcelona com al punt
més alt per celebrar-hi en aquesta diada
que l'entusiasme ab que la multi-
tud s'hi lliessa y per aquell crit de l'visa
Catalunya!

Es per això que, al cap d'anys, mer-
cés al catalanisme renaixent, personifi-
caren el que n'ha estat el definidor, el
nostre mestre. Prat de la Riba, l'obra
profunda renaix de bell nou y el palau
de la Generalitat, com si's preparés a
rever la seva conferència en Puig y Ca-
dalafach sembla portar un vent de
profècia.

Y'n tenen prou de fils robustos els
els Jochs Flors, que fan néixer cada-
maig, per aquells més, els Jochs Flors
deuen recuperar per les altres institucio-
nes que d'ells han sortit, i tots els que
per les illesses que fan néixer cada-
maig, per l'entusiasme ab que la multi-
tud s'hi lliessa y per aquell crit de l'visa
Catalunya!

Però tampoc n'hi havia prou de que
en la nostra renaixença hi participessin
fincínicament les arts. Calia que, a la ve-
gada, florís la renaixença econòmica, re-
representada pels nostres mercaders y co-
mercents, pels nostres productors de ri-
quesa. Y també va escaures ahir un fet
que se venia a consagrar, car varen com-
enixir a la ciutat en festa una colla
de homes de diferents parts del món que
havien esculpit Barcelona com al punt
més alt per celebrar-hi en aquesta diada
que l'entusiasme ab que la multi-
tud s'hi lliessa y per aquell crit de l'visa
Catalunya!

Es per això que, al cap d'anys, mer-
cés al catalanisme renaixent, personifi-
caren el que n'ha estat el definidor, el
nostre mestre. Prat de la Riba, l'obra
profunda renaix de bell nou y el palau
de la Generalitat, com si's preparés a
rever la seva conferència en Puig y Ca-
dalafach sembla portar un vent de
profècia.

Y'n tenen prou de fils robustos els
els Jochs Flors, que fan néixer cada-
maig, per aquells més, els Jochs Flors
deuen recuperar per les altres institucio-
nes que d'ells han sortit, i tots els que
per les illesses que fan néixer cada-
maig, per l'entusiasme ab que la multi-
tud s'hi lliessa y per aquell crit de l'visa
Catalunya!

Però tampoc n'hi havia prou de que
en la nostra renaixença hi participessin
fincínicament les arts. Calia que, a la ve-
gada, florís la renaixença econòmica, re-
representada pels nostres mercaders y co-
mercents, pels nostres productors de ri-
quesa. Y també va escaures ahir un fet
que se venia a consagrar, car varen com-
enixir a la ciutat en festa una colla
de homes de diferents parts del món que
havien esculpit Barcelona com al punt
més alt per celebrar-hi en aquesta diada
que l'entusiasme ab que la multi-
tud s'hi lliessa y per aquell crit de l'visa
Catalunya!

Es per això que, al cap d'anys, mer-
cés al catalanisme renaixent, personifi-
caren el que n'ha estat el definidor, el
nostre mestre. Prat de la Riba, l'obra
profunda renaix de bell nou y el palau
de la Generalitat, com si's preparés a
rever la seva conferència en Puig y Ca-
dalafach sembla portar un vent de
profècia.

Y'n tenen prou de fils robustos els
els Jochs Flors, que fan néixer cada-
maig, per aquells més, els Jochs Flors
deuen recuperar per les altres institucio-
nes que d'ells han sortit, i tots els que
per les illesses que fan néixer cada-
maig, per l'entus

gressistes per fer consultes sobre's diuersos actes del Congrés.

Varen encaixar-se les invitacions a la recepció d'aquesta nit i les tarjetes per les excursions al Tibidabo y Montserrat.

Aquest matí seran repartides als congressistes.

Arribada del Sr. Gasset

Ab l'expres d'anit va arribar de Madrid el ministre de Foment senyor Gasset.

A les onze van començar a arribar al baixador, autoritats, personalistes i representants. Entre les més significatives hi havia'l general Molotí, en Rosselló de Partagás, Pere Selva y Joseph d'Arquer, del Foment del Treball Nacional; el canong doctor Muñoz en representació del senyor Bisbe; don Emili Junyent, Pere Dalmau, Dié y Mas, general de la Vega; president de l'Audiència, senyor Pasqual del Río, Sierra, Rivas, el diputat provincial don Joaquim Costes, Pug d'Asper, Llado, Vinaixa, junta de les Obres del Port, comissions d'enginyers, tinent coronel de la guàrdia civil senyor Roselló, els quets del districte forestal Lluís de Ferrer y Josep Pérez, una comissió de meges.

Ferrer y Vidal, Mazaria, al personal del Govern civil, Milla y Pi, Cereceda, general Weyler, general governador, Grañé, Forjas, Dasca, comandant de Mariana Company, comandant del «Temerario», Mas de la Societat de Geografia Comercial, Maspons y Camarasa, del Institut Agrícola Català de Sant Isidre; Roig y Bergada; generals Mora y Pastor, Martí, enginyer quefe provincial, Carrasco, Bosch y Alsina, Marcilla, general Brandeis, Junta de la Juventut Lliberal, Claudi Güell y López, Roig y Armengol, Pere G. Maristany, Classo Portela, Calvet, Vidal y Ribas, Martorell, Eulate, Alfonso (Francisco), Sedó, marqués d'Alella, Soriano, Figueras, Joseph Gassó y Marí, en representació de la Cambra de Proprietaris, Baillés y Bertrand de Lis comisari regi de primera ensenyància, Pere Milla y Camps de la Lliga de Defensa Comercial y Industrial, Francisco Catapús, Joseph Basanón, baró de Bonet, Millán Astray, Urrecha, Serradura, marqués de Mariana, marqués de Vilanova y Geltrú.

Al arribar el tren van donar la benvinguda al senyor Gasset, l'alcalde, el governador y el capitán general. Tot seguit hi van haver les presentacions de costum.

Junt ab el senyor Gasset va arribar el director d'Obres públiques senyor Arimanian, el seu nebot senyor Ortega Gasset y el seu secretari particular senyor Vial.

Desd'hi haixador y acompañat de les autoritats varen dirigir-se al Govern ciyal i ahont el ministre de Foment va rebre varieus commissions.

Al entrar a saludar-lo's periodistes, els va dir que ell també era de la classe y que ho tenia com un dels més grans honors.

Va dir que avuy visitari les obres del port pera enterarse del seu estat.

El port de Barcelona,—va dir el senyor Gasset—constitueix un gran orgull per Espanya. Es clar que tenint la nació 132 ports, a l'Estat se li fa impossible correspondre com foral a tots ells.

Emprié peral de Barcelona hi ha una predilecció y procuraren contribuir ab tot lo que poguen.

També va manifestar el senyor Gasset que el dimars a la nit tornaria a Madrid perqüe li interessava molt treballar pera que s'aprovi el projecte de 320 milions que li presenta.

Quan tinguí això enllistat, el ministre de Foment va dir que tornaria y que passaria uns dies a Barcelona. Aleshores també anirà a Tortosa pera visitar el Canal del Ebre.

Partant dels Consums, va dir que enara no hi havia res resolt, que a vegades hi han coses que resulten molt simpàtiques emprò que ofereixen molts inconvenients.

Com signà que en Vinaixa, al entrar al baixador, va dir als periodistes que demanarien hora al ministre pera parlar de la qüestió, virem pregunyar al senyor Gasset si's radicals havien parlat ab ell, lo qual va contestar que no.

El senyor Gasset va acabar la seva conversa ab els periodistes fent grans elogis de Barcelona.

El senyor Gasset y el seu nebot s'hosenyat al Govern civil, y el senyor Arimanian a la Capitana.

Abans de la sessió inaugural

Aquest matí ha tingut lloc en la Universitat la sessió inaugural d'aquest Congrés que tant interès ha despertat, tant pels importants temes que tenen de tractar, com per les personalitats il·lustres de tots els països que han vingut a Barcelona pera intervenir en llur discussió.

Abans de l'hora que s'havia assenyalat peral començament del acte per les diverses dependencies de la Universitat s'hi veia un moviment descoarturat.

A l'entrada hi havien molts estudiants que esperaven l'arribada de la comitiva oficial y pels voltants de l'edifici guardes de seguretat de a cavall, vells de gran gala.

Les oficines del Congrés s'hi feia impossible donar-hi un sol pàs. Els congressistes que passaven a consultar-los les hores dels actes extraordinaris, es teixen que han de discutir, y altres detalls referits al Congrés, son incalculables.

Els senyors Aguilera, Pugés y Tarragó procuren, ab una activitat digna de tot elogi, complaire a tothom.

A les deu del matí ha arribat el general Weyler. Una banda militar que hi havia al peu de la escala ha executat la marxa real. Tots els que s'hi trobaven per aquells indrets s'han desplaçat y han saludat al general.

Tot d'una ha arribat un nombrós aplec de congressistes forasters. Entre aquests hi ha en Carles Macara, un dels que ha prèvia una part més activa en tots els congressos que la Federació Nacional porta realitzats; en Pere Grau Maristany, en Lluís A. Sedó, el senyor bisbe doctor Laguarda, don Joaquim Sostres, en representació del president de la Diputació, l'alcalde senyor marqués de Mariana, el senyor Gay de Montellà pera l'Acadèmia de Jurisprudència, una comissió del Centre de mestres titulars de Catalunya, en Pere Milla y Camps, l'Eduard Calvet, Verdaguera, baró de Bonet, comte de Güell y el seu fill don Claudi, Millán Estray.

Els primers compassos de la marxa real donen compte de l'arribada del ministre de Foment. En efecte, molt aviat se'vui puja l'escala, accompagnat del governador civil y del senyor Lluís Rissach.

Tothom se descoreix.

El cònsol de França saluda al senyor Gasset y la mateixa banda enllaga els darrers compassos de la marxa real ab els de la Marsellesa, que tothom escolta descoreix.

Les autoritats passen al despatx del senyor rector, abont tenen una petita conversa. A n'el senyor ministre l'hi son presentats vari dels assistents a la sessió, y tots els consuls.

A dos quarts d'onze se dirigeixen tots els invitats al Paranim. L'elegant saló de la Universitat es adornà ab senzilles y bon gust. A les cadires del púlpit hi ha unes elegantíssimes dames y damiseles. Son les espouses y filles dels congressistes forasters.

La sessió

Es presidida pel senyor ministre de Foment.

A la dreta hi ha el general Weyler,

el senyor Portela y tres delegats extrangers.

A la esquerra del senyor Gasset hi seuen els senyors Calvet, Mariano, Macara, un delegat foraster y el senyor Lluís Rissach.

El senyor bisbe y el senyor Sostres ocupen les primeres cadires de les reserves pels excursions al Tibidabo y Montserrat.

Aquest matí seran repartides als congressistes.

Arribada del Sr. Gasset

Ab l'expres d'anit va arribar de Madrid el ministre de Foment senyor Gasset.

Explica varies entrevistes tingudes ab els actuals ministres de la Corona y diu que li varen donar esperances optimistes.

Parla del port de Barcelona y diu que ha produït 61 milions d'ingressos. Ports com el nostre son l'orgull de la nació.

Ha votat pera que'l Govern resolga les peticions que se: li han fet referent a n'aquest punt. Fa comparances ab lo que produeixen altres ports y diu que el nostre es una esperança pera la pau.

Parla de la qüestió social y diu que es necessari que als obrers se'ls eduquen degudament. El dia que tinguem resolta aquesta qüestió de la ensenyància també serà resolt el problema social.

El senyor Sedó confia ab el medi que el Govern ha posat en pràctica, els quals volen d'una perfecta concordança entre'l Govern y els governants.

Parla també de les relacions amb l'estrange. Diu que ab aquestes questions industrials hem de ser autònoms pera obtenir un major desenrodill.

Se refereix al problema de les aigües y expressa al Govern la gratitud del Foment per la solució que ha sapigut donar.

Es molt aplaudit.

Tot seguit passa a llegir el mateix discurs en anglès perqüe hi han molts congressistes que no entenen la llengua de la seua nació.

Aquest acte de deferència es rebut ab aplaudiments, que's reproduceixen al final del discurs del senyor Gasset.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Deduïx paraules d'agraïment al senyor Gasset per haverse dignat honrar ab la seua presència aquest important acte.

Es molt aplaudit.

Tot seguit passa a llegir el mateix discurs en anglès perqüe hi han molts congressistes que no entenen la llengua de la seua nació.

El discurs del senyor Sedó es coronar ab aplaudiments y visques al Rey.

En Pere Grau Maristany diu breus paraules glosant el discurs del senyor Sedó.

Totes les societats econòmiques de Barcelona treballen d'acord ab el Foment per obtenir algunes ventatges que sea l'esperança de tot Barcelona.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

Es molt aplaudit.

Parla d'una desmentida d'aquesta industria son d'un interès màxim per Espanya.

JOCHS FLORALS D'ENGUANY

DISCURSOS LLEGITS

El d'obertura
pel president D. Conrat Roure

Precipit en cercar els motius de la meva elecció, tenint al davant la llista dels mantenedors, vaig adonarme de que un altre dels elegits era l'únic actor supervivent dels qui, en els primers anys d'institució moderna Teatre Català en les taules del Odeón, interpretaven les obres escèniques ab aquella imponente justesa que solament poden apreciar els quins foren espectadors, y que en compliment fatal de la llei humana hem d'ésser en nombre poch abundant.

Y al considerar al propòsit temps que enguany s'otorgava'l premi Fasteurath al autor de l'obra dramàtica que representada en els darrers sis anys no fos mestredora; vaig relacionar aquestes dues observacions ab la meva elecció, acabant per conceputar que havia volgut tributar un homenatge a la creació del Teatre Català, a la qual, si bé ab tanta entusiasme y bona voluntat com el primer, me trobo al darvir lloc de quants hi varen contribuir.

Es sapigué qui en totes les literatures, així en les antigues com en les modernes, la poesia dramàtica ha vingut ab posterioritat a les altres menes de poesia. La lirica y la poesia, han precedit per tot a les produccions escèniques. Això ho veiem en les històries de les literatures de Grècia y Roma, ab tot y no la d'aquesta, en sa època primitiva, no era més que una imitació de la grega, quina estava ben ric i més avançada en totes les seves manifestacions. Els arbres, que en els segles de llur dominació ibèrica escriuen tractats científics y poesies líriques, ni una sola mostra deixaren de la dramàtica. Y Castella — es per demés assembrant-ho —, ja que a tots nosaltres ens consta com a dato familiar — fins a l'any sisigüé ho començà a venir aquells mestres de la religió que els materials sagratis representaven en els temples, no introduintes les veritables composicions teatrals fins a les darreries del segle XIV.

En la literatura catalana, aquest fet es més remarcable encara. L'institució dels Jochs Florals en l'any 1859 pogué ésser y dirse restaurada, perque tenia precedents; havia tingut vida y vida esplendorosa. D. Joan I, y D. Martí l'Huixó, en l'última dècada del segle XIV, y don Ferran d'Antequera, aconsellat pel marquès de Villena, als comensos del segle XV, sostingueren aquesta poètica festa catalana, que si com a tal acabà ab la mort del últim dels reyes nomenats, no per això deixaren de celebrar-se certamens consellaments als d'aquella, fins que establerta a València en el segle XVI; concorregueren a ella y en ella hi guanyaren joia, molts poetes de nostra regió.

Els Jochs Florals, donchs, tenien història y pogueren ésser restaurats. El Teatre Català, al restaurar-se aquells, no tenia història, havia de començar la seva institució.

S'ements una anomènida etingedades pen Domingo Mascó, titulada «L'home enamorat y la fembra satisfeta», que's diu que representa al palau reial de València en l'any 1394, quin argumentatge a bon segur sols se dedueix del títol; se suposa que aludeix als amors del rey don Joan I ab donya Carroza de Viveros. Emperò aquells productius y alguna altra de que se'n donen notícies són més vagues, y molt més gradiant la «diumosa tragèdia de Santa Bàrbara», escrita per rector de Vallcebo en Vicenç Garcia, al qual d'haver-se proclamat a naquella Santa titular de la població y del seu terme — obra que, si decidí va ésser una sola volta representada, ho sera molt imminent, o casoladament — y després la «Passió y Mort de Nostre Senyor Jesucrist», remanescençials més Actes sacramentals, que rius als nostres temps ha arribat ab esmenes y afogides; totes aquestes produccions isolades, poden pendres com ensaigs rudimentaris d'escritura escènica apareguts en diverses èpoques, que n'hi ha deu d'exemples en obit el qui vulga emprendre un estudi acaba sobre aquells assumptes, de cap manera, tenen la importància d'una institució, d'un veritable Teatre.

Al primer terç del passat segle XIX, aquells samets destinalia a recitar-se en reunions familiars, darrera les teles de les «ombres», dels que solament algunes apareguts en la darrera tongada, compostos ab bona trassa per en Rovira, son mestredors de mestre; y els apòstols polítics, bilingües, idem Robredo, que al terminar els aconteixements que ls motivaren han quedat olvidats per ésser la seva facütura d'ègards apòstol literari, ho tenen vies y altres més consideració que la de lieus passatemps.

Ambà l'any 59 de la passada centenaria y tingut lloc la restauració dels Jochs Florals; y comvés fer evident, per una circumstància que després doch relatam, que la restauració vingué allavora, quan estava en plena vida l'escola romàntica.

En aquesta atmosfera d'ègards, establetada de romanticisme, se restaurà aquest certamen poètic, no sols per ésser rebàixer les antigues glories poètiques de nostre país, com deien en el cartell d'aquell any els set exèmpts patrícios honorables mantenedors, sinó ademés per contribuir a restaurar y conservar més para la llengua catalana.

Els quins se sentien inclinats als espectacles escènics, veien l'acolliment fulgurant que tenia el conreu del nostre idioma, que de tan llarg temps se troava en lamentable deixadesa, y poch menys que en estat agròmic en el camp literari, empitjorant quicun d'ells els aconteixements y festivitats que esdevenien, escripturen en català alguns apòstols mestres a representar-se, com se representaven, en modestos escenaris improvisats en algun deportament de cases particulars. Y com sia que una d'aquestes peces s' exhibia en el teatre del Odeón per una societat d'aficionats que se'n jugaven molt activa, de la societat particularment, «Melpòmene», passa a les representacions públiques del mateix escenari, a sollicitud de l'empresa y sobretot del moltidaval actor comic en Llo. Fontova, de qui no dech callar-me el glorios nom en aquestes recordances, encara que sia pronunciando ab tot el contol dels amagons. Va fundar-se allí ab aquest motiu la secció de «La Gata», pel nom de quèdades que duyen les peces, actuant la companyia del Odeón, y això va posar la petita fonament de la Escena Catalana.

De manera que afrontant d'aquí la creació del Teatre Català, es evident que la va promoure la restauració dels Jochs Florals, que d'aquesta en nasquèn, com també'n son nascuts la revista y el periodisme catalans, que igualment allavora s'insinuan.

Y aquí se incloa va a la plònia una observació que té tot el cayent d'una ga-

tala, y dels quells disposaven, ab exageracions humorístiques, retretes, gloses y paròdiaven l'estil romàntic y els modismes arcaïcs que anaracien en les poesies premiadess dels Jochs Florals.

Afortunadament, enòp, s'apagabaren naturalment semblants controversies. Alguns autors escènics enverguen composicions al certàmen poètic y en ell foren distinguts: els poetes dels Jochs escriugueren per l'Odeón y en ella hi sentiren aplaudiments y hi rectificaren llores; minvaren les apassionades exageracions dels uns y dels altres, y oblidant tots les passades rencomes, se posaren les aigües al seu nivell, y acabaren per conviure en familiar amistat, ab aquell cordial afecte que en tots devia existir entre l'institució mare y l'instànci filla.

No deixà de contribuir en gran manera a la pacificació esmentada, el nou impuls que emprengué nostre Teatre, merçès a la iniciativa que resolgué prendre un dels motors, intent que tots els demés minaren ab descomunalia y fins el consideraven un despropòsit, no perque no es afaginés l'idea, sinó per estar creguts de que no vindrà acullent entre els escriptors.

L'Eduard Vidal Valentiano sigué qui's proposà escriure y posar es escena un drama català en tres actes. L'escriugué, se trià, ab gran acert, els actors que devien desempenyarlo; ell mateix dirigí l'obra ab veritable mestria, y l'estrenà l'any 1865 en el Teatre de la Santa Creu, obtenint un èxit sorollós. Es coincidí que en aquest mateix escenari alent s'hi estrenà'l primer drama català, alguns anys després hi fos estrenada, y també ab èxit remarcable, la primera tragèdia catalana.

L'atrevida gosegada den Vidal sigué, donchs, afortunada.

Tot seguit els demés autors, en bloc de concretar a les senzilles peces humorístiques de curta extensió, escriugueren drames y comedies en tres actes, desenrotllant arguments ja històrics, de costums, que en general merequeren la pública acceptació.

Ab aquesta evolució progressiva, exigen els espectacles majors desenrotllar en la presentació, el Teatre Català estava com encongit dintre les dimensions esquifades del Odeón, y no tardà a passar a Romea, hon quedà definitivament instalat.

Aquelles desaventures corporatives, per altra part, no tenien una explicació lògica, perque'l Teatre venia a difundir allò mateix que's proposaven els Jochs

Don Conrat Roure
president del Consistori

radixa. Era l'Odeón, a Barcelona, un reflexe de la parisenca «Porte Saint Martin».

Y precisament en aquell mateix local hiells, sos primers escalets el Teatre Català, ab peus de sensibles arguments, desenrotllant en elles escenes poces humorístiques de curta extensió, escriugueren drames y comedies en tres actes, desenrotllant arguments ja històrics, de costums, que en general merequeren la pública acceptació.

Ab aquella evolució progressiva, exigen els espectacles majors desenrotllar en la presentació, el Teatre Català estava com encongit dintre les dimensions esquifades del Odeón, y no tardà a passar a Romea, hon quedà definitivament instalat.

Aquelles desaventures corporatives, per altra part, no tenien una explicació lògica, perque'l Teatre venia a difundir allò mateix que's proposaven els Jochs

Florals. La festa d'aquests, lo únic que els exteriorisa, es una solemnitat anyal en la que s'hi congrega durant unes quantes hores un auditori escultí el seu cel, limitat a la cabuda del local hon se celebra. Així, l'afició a les nostres illes, el bon gust literari, la restauració y l'avenció del idioma, lloables fins a que l'honorble corporació aspira, ab aquesta sola festa, anirien al calmosa lletius y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocupar-se pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

que s'hi escrivien, per això que s'hi designen.

Els mateixos autors a qui m'ha referit, més endavant, ja més experts en la seva tasca, donaren altres assabentats fruits del seu geni, que son encara ben saborosos per als actuals lectors.

Y no es d'oblidar que foren aquells els primers grans dels de la festa que la edat de la ignoscència no té comparansa ab la edat de l'adolescència, y menys ab la més avançada de les passions.

Y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

iles; y que sense preocuperse pochi ni molt de la categoria en que son els considerats, accepten de la direcció papers que se'n li designen, que a voltes un personatge que sembla d'escassa importància, per trobar-se en situacions

POESIES PREMIADES

La Flor Natural

Idilis Iluminosos

Llus...

LLUM VIRGINAL

Ayuu del bon matí
la llum del sol incant s'és degnyada
d'entrar de la montanya de Cadi
originalment nevada.

Y unes boires flanges
balavaren des les cretes lèntament
com una professió d'ideals monges
donant sos yes als vents.

Io no sé si eren monges o eren fades
fugint de les tempestes tardorals
Io no sé si eren boires o remades
que cercaven la calma dels fondals;

la professió s'es fossa
com ja clarina que engolpe l'abram
i ha tremolat la selva tenebrosa
del torb glassat que ha devallat del cim
Y allà en la sobirana excelsitud
de la muntanya novament nevada
un raig de sol-solet esparzerat,
la neu besava, com l'almanç caigut
en braços del cadaver de l'almaida.

AIGUA - LLUM

Del sol s'ha enamorada
la filla de la neu
bon punt ell la besada
de la congesta al peu;
com virginia rialla
de lavis infantins
dels alt cimalls devallà
pels ignorats camins,
després... canta que canta
desista en fils d'argent,
joyosa i triomfanta
del enamorament,
i el sol... besa que besa
sus regalins en flor
fins a deixarla ensoña
de flams de porpra y or;
y axis! l'Idil dura,
com sò que no's consum
del cant de Faigüa pura
y'ls besos de la llum.

Al mig de la muntanya
còrups han restat,
quel sò que l'acompanya
Faigüa li ha mostrat
la segonyada cova
del temporals abans
hona ronca sempre nova
la tempesta del cim,
mes ella, esbogerrada,
s'hi blensa tot cantant,
romaneix una cascada
de pols de diamant.
Oh virginia misteri
de Faigüa feta forl!
Oh debòts platerix
del altre segonyador
hona fan son menenc
de flums, dansos y besos
la filla de la neu
i el sol de rulls encosos!

Mes ay de Faigüa pura
que als besos del so, vui
hi vista la plània
y vol tornarre riu.
Camina que camina
febrós, sempre avall
sa dolça yeu de nina
se torna triat rogall;
desfetes son ses trenes,
marçit son genell dors,
per tot troba cadenes,
per tot plora dolors!
(Que Margó hi es la ruita
del llof qui ha engrossat,
son anima ja es bruta
com anima en pacat!
(Que trista quan arriba
canada al gran desset!
i el sol que la captiva
pels horitzons se pert!

Mes ell un jori li deya:
«T'espero a dins del mar,
y Faigüa al abiu queya
cansada de plorar.

Al mar, al mar, bont canta
l'amor eternament
en l'abracada santa
de l'aigüa y'l firmament!
Al mar hont redinida
dels terrenals grills
retorna a nova vida
de l'uma y fotacions.
Al mar, bont la besada
del sol desde l'espai
la deixà embriagada
del amoros desmay.
Allí l'aigüa gloriosa
demunt l'ama Issam l'it
del consensum reposa
y exhala de son pit
la sinfonia immensa
d'escumes y tritons,
que sempre recomensa
cam dels horitzons;
de ses entranyas brolla
clamoys de multituds,
l'amor la nostra folla,
vol piers desengnats
y arroca ses onades
en commocions sublims
com feres afanadas
que minxen de l'abiu,
y plora, brama, ronca,
devana la simensis,
y cap poder estorcas
son clam de malvestat.
Son ull de focs s'aborra
y, en implacable anhòi,
tragamicament implora
quei sol la puga al cel.

Ja es folla pergrina
del èter transparent,
ja es riu boirina
que a sa fànsa du el vent;
les altres cimes roca
y encara anibla més:
vol de la propia boca
del sol el darrer bes.

En pluja's convertir,
y sa ilusió al mori,
per ell'l sol floría
dins l'Arch de Sant Martí.
La terra fecondada
Bencava un dolç perfum,
... aquesta es la «balada
de Faigüa y de la llum».

Antoni NAVARRO.

La Englantina

Elegia perduda

Del circ grandido, del temple sacratissim
d'altí imponent, d'escaladissa immensa
y foix vestal en l'ara noguejana;

no'n queda res. Les termes y aquedutes
guarden colgats uns seculars vestigis.

Un bosch sagrat de druidiques alzines
es una vall deserta, trista y nua.

Lo que esguigó ningú ho torna a almorzar;

lo que mor o se'n va, ningú ho detura;

—Estava escrita—Aquesta gratal de terra

y els calis d'argenteries primoroses,
els jardins de fonts escorreides,
els boscos dellosers y de baladres
y els antics rius d'auriferes arenas...

Tot ha fugit sense deixar ni historia.

Y si cor del montanyam, hon s'encastellen
turons y serres y espadats y singles,
la terra senyorial del nomenga
—pel lamp de les tempestes combatuda

y acotellada ardiment, —sehera

y l'aura hi creix y hi fan son ni les diligues.

El claustre de la gòtica abadia
és silber dels remats que, a la canicula,
a l'ombra de seu nas dormen la sesta;
y els pastors que's vigilen percosos
s'hi distrenen són, a mandronades

trencant柱unes y esmoixant sarcòfachs.

Les catedrals, les catedrals soberbes,
aquests «Crecen-en-un-beu» de negres criptes,

d'ardits cloquers y suplicants aquiles.

com si desconfessin de llurs resos

s'acosten post a poc sobre su casa,

y els contraforts robustos de los absis

esmuguen ses esquerdes ala molta.

Aqui tot mor; tot passa; tot s'enterra...

Generació potent y creadora

que arriba a n'quest sol piena de vida.

si no passa de larch, si s'hi setura,

s'hi fa xorsa, s'hi enverna y cau colgada.

Y els qui senten més forta y fa de viure,

han de fugir a munions; y se's emporten

en nau immensas de bandera extranya

o cerca un mos d'pa per terres verdes

Quan d'aquest tres de terra, gran un dia

—no perdiu ell se'n res, sinó pels altres,—

nàxers o capitans de patrus llinys

han rendit mons enter a les senyores,

no ha fet may rés... Y en el camí dels segles

ha vist esgabellar-se ala calma estoica

ciutats, províncies, principals, i peris,

y continents, y mos sencers, per sempre!

Y dels Grans Capitans les santes antnes

que dali del cel d'indignació giatzen,

llameguen d'ira y de vergonya.

—Estava escrita—Aquesta terra calda

sols fa de cada gloria una ruina...

Y els camps, erms y ressecos, dormen polsos;

l'austral mata els canrous escassos;

si una via sencera l'atreveràs

es un camí que te coloran sigles;

si un pont travessa un riu d'una gambada,

es pont que en una fita s'hi Diable;

si un esbarcador regant obrar una serra

pera unir dues valls anyoradisses,

es obra d'un geni legendari

qui va obrir arrogant d'un cop de massas!

Aquí no fa may rés; tantots s'hi enterra

y lo que és soterrat y en son de gloria

un dia bruma un vent de riu forta

y es remougu de nou... Brilla la teys,

si forsa l'aspreza, les voles cruxen

y la turba sacreliga traspassa

esventran i mora en nom de la justicia,

esbàndit far de dòus, y s'ach, y runes...

Quan ha passat, les cendres son disperses;

no deixen res, com el cavall d'Atala.

Y aquest terrer, sagrat de tantes tombes,

a punt d'esser jugat com una túnica,

a pasos de gegant que esquartera...

Y com a trista imatge, com a simbol

de sa enverga, de su sublim peresa,

els matxos iupats d'uls volten les clines

mentres pugen y baixen els catòfols

y l'home, esculat d'ula, sorta en parra

de pàmpols caragolats, macuts sens vida,

rasguen y la guitarra hereditaria

que un jori linguis complicitos son sis cordes,

per unes d'arçys fonedos,

per cant, omplira un ay indexatible;

un ay que no se sab si a su o plora.

Eduard GIRBAL JAUME.

Primer accèsit a la Viola d'or

Melodies blanques

Esperit

PURIFICACIÓ

Damunt l'església blanca hi ha una verdor de pins,

—petita església blanca piena d'olor a dins—

y té un illand humil y una porta arrupida

y un frescor de roses y d'iguals pinya...

Eduard GIRBAL JAUME.

Primer accèsit a la Viola d'or

Melodies blanques

Esperit

PURIFICACIÓ

Damunt l'església blanca hi ha una verdor de pins,

—petita església blanca piena d'olor a dins—

y té un illand humil y una porta arrupida

y un frescor de roses y d'iguals pinya...

Eduard GIRBAL JAUME.

Primer accèsit a la Viola d'or

Melodies blanques

Esperit

PURIFICACIÓ

Damunt l'església blanca hi ha una verdor de pins,

—petita església blanca piena d'olor a dins—

y té un illand humil y una porta arrupida

y un frescor de roses y d'iguals pinya...

Eduard GIRBAL JAUME.

La sala

La sala de la Llotja estava ricament adorada. De les galeries ne penava en hermosos domes y del bell mitjà del saló un esplèndit estandart a la centre la Creu de Sant Jordi.

Garlandes de roses y llovers portaven un perfume de primavera a la bella festa de la Llotja.

A l'estraïda hi havia plantes y flors, y les parets estaven cobertes per bells tapicres.

Al fons s'hi destacava la riquíssima cadira que servia de trono a la Reina de la Festa.

A les bandes dreta y esquerra hi havia les taules presidencials que tenien d'ocupar els autoritat y el Consistori, respectivament.

Al darrera d'aquestes taules les butaques destinades al honorable Cos de Adjunts, que's trobaven ocupades per bells tapicres.

Al primer accèsit correspon a la composició «Lays del poeta amant», tema d'«Tot quant jo veig o sent dolor me torna». Es autor d'aquest treball el jove poeta en Lluís Valeri Sais.

NOTICIES DE BARCELONA

El dia ha aparegut ab el cel cobert de núvols per complet, no deixant sense veure'l sol fins cap a mitgdia.

En el reste de la jornada, el temps ha sigut bonadíos.

Demà dimarts, a les set de la tarda, se reunirà al local de la Junta Diocesana d'Acció Catòlica (carrer Bisbe), els senyors i senyores que constitueixen la Hospitalitat Diocesana de la Immaculada Concepció, per tractar dels detalls de la conducció dels malats que formaran part de la propera peregrinació a Lourdes.

Essent d'interès jo que's tractarà, se invita pera que hi assisteixin no sols als senyors que formen ja part de la Hospitalitat, vagin o no a la peregrinació, sinó també a quants pensin anar-hi, encara que no siguin de dita entitat.

Se'n diu que un dels oradors que pendran part en la peregrinació es el P. Ignasi Casanovas, jesuïta.

- Vernet-les-Bains: Aiguëssulfuro-sòdiques

L'Institut Homeopàtic celebrarà sessió demà, a les deu de la nit.

En aquest acte, el doctor Olivé disserà sobre'l tema: «Estudi de la Collinsonia canadensis» i el doctor Casanovas sobre l'«insomni: son tractament».

Els mossos d'Esquadra de la Garriga han detingut a un subjecte per haver robat 4 arrobes de trepadeja.

Els de la Granada, estant de vigilància a la fira de Vilanova, varen capturar a dues dones de Barcelona que's dedicaven a escorollar les butxaca

els traneus, confessant les detingudes que havien conseguit sustreure de mica en mica fins a 94 peses.

— Ab lús de l'Elixir Estomacal de Sáiz de Carlos la dispersió desapareix, les forces s'equilibren, l'insomni s'allunya, així com la fatiga mental i muscular i l'enfàquiment, curantse la neurastenia gàstrica.

A un casino ferroviària de la Barceloneta, dos concorrents van a trets per a trets, fraternament, vegetant un d'ells en la necessitat imprescindible d'anar al dispensari ab la cara inflada.

Se'n ha passat denúncia al Jutjat.

Un home i una dona que viuen al carrer del Mitjdia van ser trobats a la plaça de la Revolució, de Gracia, traient una terrible botxatxa per barba.

Ab grans treballs van poder arribar fins al dispensari,陪伴nys d'un municipal, i allí van quedar a dormir unes quantes hores.

— Paperets Montpòp's compren. C. P., 7.

Ed vigilant nocturn del carrer del Mitjdia, Jaume Vendrell, va observar que un individu que viu al proper carrer de Montserrat, exhibia a una taberna un magnífic rellotge d'or.

Intrigat, el va interrogar; i, després de moltes evasives, va poderse posar en clar què el rellotge havia sigut robat a un senyor al kiosco del Canaletes.

L'individu va ser portat pres a la delegació.

— Agustí S. Hilari Sacalm infalibles contra mal de pedra. Iglesias y Bartomeus dísp.

Relació dels objectes robats i dispositius a la Majordomia de Cà i Ciutat:

Un adorno de seda negre per vestit de senyora; un portamones, forma Cartera, ab variis papers; uns lentes negres; un passej del exèrcit a nom de Vicenç Sagunto; una bova de pell blanca, de noya; una bova de mà, imitació de pell; un troc de tela de vellut ab flors brodades en sedes de color; una bova de pell de color, de senyora; un portamones de metall i una clau petita.

— La de veres artística bandera que's dedica al Sindicat d'Argentona està brodada, als tallers Calisma i Comp. de la plaça Beat Oriol, núm. 5.

Ha tornat de París el nostre estimat amic i company, l'ex-regidor regionalista don Josep Rogent y Pedrosa, ahont hi anà per assumptes professionals.

Demà, dia 9 del corrent, a la iglesia de Nuestra Señora del Rosari, de Pompeya, Diagonal, 450, se celebrarà un solemne Ofici de difunts en sufragio dels benefactors d'aquesta iglesia que han mort, i de les senyores socis de l'Associació i dels seus parents difunts. La capella cantarà la «Missa de Requiem», de Victoria.

Continuarà l' solemne Novena, predicant demà dia 9, el Rmt. P. Fulgence, de Barcelona; el dia 10, el Rmt. P. Francisco de Barbens; el dia 11, el Rmt. P. Vicenç de Peralta; el dia 12, el Rmt. P. Zácaras de Llorens; el dia 13, el Rmt.

Els vomits, coragre, ardors, inapetències, pesadesa, bilis y dolors del estómach, cintura y esquena, etc., desapareixen al següent dia de usar el

Avisos

ELS TRAJOS

Al dia que paguen a 90 y 100 pesetes els trobarei igual en tot, per 60 y 70 pesetes. Concili de Cent. 311, primer, segona. Sastre entre Passeig de Gracia i Rambla

Senyora de companyia o sama de llavor, cosa s'ofereix. Referencies imitables. Difrigir-se a l'aguila Administ. cada les inicials V. P.

Lloguers

Pis tercer pis llugar. Sarreg. algua y terra. Carrer Cometa número 4, porteria. Plaça Beguric.

Villa Tibidabo Al cim del Tibidabo, en un terreny que ha habilitat independent pera llogar: hermosa via es. Informes y detalls. Rambla de Catalunya, número 63, porteria.

Botiga sera llogar ab garaje. Unica. porteria. Carrer de la Consell. 107. Clau porteria.

Hermós y gran pis principal pera llogar situat en el cim del Tibidabo, en un terreny que ha habilitat independent pera llogar: hermosa via es. Informes y detalls. Rambla de Catalunya, número 63, porteria.

A les MODISTES DE SOMBREROS

SE'LS RECOMANA VISITIN

“EL REMATE”

Aragó, 256 (xanfrà Claris)

“El Remate”

</

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país
y extranger, notícies útils y demés d'interès para la pagesia catalana

227

Punts de vista en la lluita contra'l mildiu

Els mètodes pera defensar la vinya del mildiu tendeixen a la destrucció dels teixits del paràsit, a atenuar la virulència d'aquest o augmentar la resistència de la planta.

Els procediments següents han anat dirigits, fins avui, a destruir les llevors de la peronospoma mitjançant líquids tòxics de coure y a privar que puguin germinar els comolls durant un període de temps el més llarg possible. Com la neuixona de brots y fulles se segueix comunament en el període de vegetació, quan més repetits són els tractaments, més completa resulta la preservació dels ceps.

En la defensa dels rahims, ha de tenir-se tant o més cura que ab les fulles; però com en aquells els líquids s'hi fixen en forma imperfecta y formant gotetes que desprenden, s'ha buscat manera de resoldre aquesta dificultat, haventse lograt, adicionant als calços cùprics uns tres o quatrecentes grans de sabó; al qual se logra comunicar una notable força adhesiva. Ab la saponina extreta dels fruits del esparrum, arbre molt abundant a Algeria, s'obté, ab grans ventatges sobre'l sabó, questa qualitat en els líquids antiparasitari, que axis penetren a l'interior dels rahims, empapantos y deixantos plenament revestits de llargada.

El Congrés internacional d'Agricultura

No'n equivocarem al pronosticar importància al Congrés Internacional d'Agricultura que acaba de celebrarse a Madrid.

Cal, en primer terme, reconèixer que se li ha donat tota la bona organització possible, principalment en lo que afecta a la organització externa. Les ben montades oficines instalades en el propi Palau del Congrés, al que hi condueix un servei grati de tramvies, despàtzaven al moment als nombrosos congressistes que en tots els idiomes demandaven explicacions y detalls referents al Congrés y als actes diversos ab motiu d'ell organitzats.

Ordinadament, per altra part, les sessions del Congrés anaven fent la seva cada una pel seu compte, descapellant programes y elaborant conclusions d'alt valor científich, donada la valúa y la significació dels homes de distints països que han treballat en comú aquests dies.

No es hora ara de fer l'examen de la tasca feta, perque no es possible de moment apreciarla de cop d'ull. Esperem que els resultats de les naturals confusions y incertuts de que al venir al món apareix voltada.

Les tres fases senyalades: «contaminació, sancubació y caparició», determinen y constitueixen les invasions.

A aquesta té la més gran importància poder determinar els moments en que va començar el període de la contaminació, per ser la ocasió propicia, l'hora justa d'aplicar els tractaments que s'aplicaran a la soieta dels primers filaments, ja que quan s'han produït aquells dins dels teixits, el sulfat de coure no tindrà més efecte que preventiu.

No es hora ara de fer l'examen de la tasca feta, perque no es possible de moment apreciarla de cop d'ull. Esperem que els resultats de les naturals confusions y incertuts de que al venir al món apareix voltada.

Les primeres invasions a les fulles són comodir ab les del rahim, y poden, d'una vegada, destruir totes les inflorescències, encara que no sigui el probable, car lo frequent es veuen com el mildiu ataca alguns gomfins a la primera invasió, fins que ajudat per les circumstàncies prén nou impuls. Encara que no presentin condicions favorables al paràsit, aquest va fer la seva via en la polpa del rahim y en els teixits dels pulsus, assecant aquests y alterant els grans.

De lo explicit, se'n pot deduir la necessitat de que els ceps hagin rebut els tractaments abans de que les invasions arribin al punt senyalat.

La contaminació del mildiu, queda determinada per les condicions atmosfèriques que permeten evolucionar els gèrmans del paràsit quan, la planta, per circumstàncies especials del temps, paraix creixença. En tal estat s'hi troba una baixa sobtada de temperatura, humitat o plujas denses, momentàniament, y per un període més o menys llarg, la vegetació. Quan això succeeix, y que pot comprovar-se ab instruments adequats per l'observació diària, d'una quantitat, es hora d'aplicar tots els moments pera ensulfat. Si es la primera volta que deu fer-se, no caldrà esperar que els brots arribin a tenir quinze centímetres de llargada. El primer tractament sol ser el més important y se considera la clau mestra de la cultura. A aquest seguiran els demés, que se repetiran més o menys seguits, segons el temps se presenta; però tenint en compte sempre que al anar a florir, y després de caiguda la flor, se fa indispensable trucar les fulles y els rahims; i aquests, particularment, ab una ensorada de sulfat.

Els tractaments líquids procuris, en la meia possible, fer que coincideixin ab baixes de la temperatura y del baròmetre. Diferentes observacions d'aquests darrers anys donen la explicació de la relació directa que hi ha entre'l desenvolupament del mildiu y les humitats. Quan més saturacions d'aigua s'hi troben els teixits vegetals menys resisteixen aquests al paràsit. L'estiu atmosfèrich y fins el vigor dels ceps expliquen així les diferències que's noten en el desenvolupament d'aquel; com també ho aclarieixen les observacions que deixen prouvat que les condicions de resistència son majors com més alta sigui la concentració molecular en els teixits vegetals. Aquesta es de igual modo sols en les diferents mènies de cep, sinó en les condicions d'aquests.

En els esmolles, garnatxes y planxes, sobre tot, la resistència es molt débil; en la malvassia roja, sumolencio y altres, es més elevada.

Els productors d'ufs direccions, fins en les circumstàncies més desfavorables, solen resultar indemnes al mildiu.

Els empelts sobre peus americans molt vigorosos, com per exemple, els de hidractinos ab ampolles, tenen mènys resistència que els fets sobre peus de més moderada vegetació, com en els híbrids de Berlandiera.

En la elecció d'unes mènies o altres y en la dels porta-empelts, en les plantacions noves, poden trobar-se plantacions pera dotar les vinyes de certa imunitat o resistència al mildiu.

Y lo mateix en la manera de fertilizar-les, ja que tot quant pendeix a limitar

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENADES SERDÀ, ROS Y C. A.

Rambla Sant Francisc, 45 — Vilafranca del Penedes

Productes enològics de la Littoral, de Beziers. Aparells d'anàlisis de vins, de la casa Du-jardin, successor de Salleron, de París. Productes anticriptogàmics.

Adues químichs y orgànichs. Material de magatzem y taller. Instalació de laboratori y cellers moderns.

DEMÀNIS LLISTES DE PREUS

ELS ADOBS QUÍMICHS

Primeres matèries: Superfósats minerals y orgànichs, sulfat d'amoniach, nitrat de sosa, salis potàsiques, etc.

Tercer. Quant més tarda en sublimar-se més dura el temps d'eficacia dels tractaments.

Quart. La combinació de matèries pulvulars ab les líquides donen la màxima preservació.

Quint. El número de tractaments y la època de ferse han d'abordinar-se als condicions del temps y als canvis atmosfèrics y meteorològics.

Sisè. Es molt exposat deixar de fer el primer tractament abans de quals brots ruginós més de quinze centímetres de llargada.

Rafel MIR Y DEÁS.

Per si no no basteix, les aplicacions de guix o calç ab sobre sulfat, al 5 o 6 per 100, contribueixen a la preservació dels rahims.

El coneixement del procés del desenvolupament del mildiu pot ajudar moltíssim a facilitar els mètodes de combat, per lo que ens sembla pertinent senyalar les fases principals d'evolució de la temible criptogàmia.

De les llevors d'aquesta, en mixen uns filamentos que penetren en les fulles y en els fruits de la vinya, formant el període de «contaminació».

Multiplicantse les primeres vegetacions s'obre lloc a que nous filamentos se desenvolupin en l'interior dels teixits, sense que's senyalin en el exterior de les plantes; es aquest el segon període, el de la «cincubació», que s'anticipa als moments en que, en la destrucció dels teixits, les parts invadides perdren son color normal y van assecantse, fentse visibles les inflorescències del mildiu. Es aquest el darrer període, el de la «caparició».

Les tres fases senyalades: «contaminació, sancubació y caparició», determinen y constitueixen les invasions.

A aquesta té la més gran importància poder determinar els moments en que va començar el període de la contaminació, per ser la ocasió propicia, l'hora justa d'aplicar els tractaments que s'aplicaran a la soieta dels primers filamentos, ja que quan s'han produït aquells dins dels teixits, el sulfat de coure no tindrà més efecte que preventiu.

No es hora ara de fer l'examen de la tasca feta, perque no es possible de moment apreciarla de cop d'ull. Esperem que els resultats de les naturals confusions y incertuts de que al venir al món apareix voltada.

Joan Bta. Cuní - La Bisbal - Monells - (Província de Girona)

ANCI-ALTISA PRATS

(Marca registrada.) — Infalible pera la completa destrucció de la ALTISA (escarbat), pugó, formigues y tota mena d'insectes parasitaires dels ceps. — Preparat pel químich farmacèutich JOAN DE PRATS. — Arenys de Mar.

PREU DEL POT PERA 100 LITRES: 2'50 PESETES

Granja LA TORRA de Monells

Gallines: Castellana - Orpington Negre y Orpington Lleonat - Oques de Tolosa y del pais - Anechs de Pekín

CONILLER MODEL - Única rasa que conreua aquesta Granja

Conills Gegants de Flandes

Preus segons edat y pes

Joan Bta. Cuní - La Bisbal - Monells - (Província de Girona)

APARELLS-URGELLÈS

DE QUÍMICA AGRICOLA

Adoptats per Centres d'Ensenyança, Granges y Laboratoris oficials

ALAMBICH para reconéixer el grau alcohòlic dels vins. Ptes. 32

ALAMBICH » » » » gran model. » 50

ALAMBICH MULTIPLE para Laboratori. » 400

CALCIMETRE para l'ençàig del terres. » 40

GUIXMETRE para reconéixer el grau dels vins. » 40

VENDA: Olió, Rambla del Centre, 3; Casademunt, Rambla del Centre; Corrons, Rambla de Canletes, 4; y demés oficines principals.

unes molt importants reunions de la Unió Agraria Espanyola.

Ens trobavem a data capital, representants de totes les Federacions Agrícoles que integren la Unió, fins ara presidida pel que ho fou de la Federació Catalana-Balear, don Joaquim d'Abadal, havent passat la presidència per renovació reglamentaria a favor de don Jordi Jordana, president de la Federació Agrícola Aragonesa.

Llargues sessions, separadament del Congrés, dedicades a senyalades distincions. Ja en la solemne sessió de obertura, el president del Comitè Executiu del Congrés senyor comte de Montornès, feu, en son discurs, esment especial del Institut, com l'Associació anticiga y important, y en la remota celebrada durantament pel Comitè International s'hi equiparàt al Institut a les Federacions agràries regionals, nombrant membre del Comitè d'Honor.

Aquests triomfs de l'agricultura catalana, al costat de l'agricultura internacional, han de complir-se molt abans que l'agricultura catalana pugui arribar a l'èxit que s'esperava.

Necessita de reformar-se novament la Junta d'Aranzels y Valoracions de maneres que hi tinguen la deguda representació l'agricultura y ramaderia y siguin vocals nats de la Junta els presidents de les Federacions Agrícoles.

Obligar al Govern, per tots els mèdis, al total y estricto cumpliment de la llei de Sindicats Agrícols.

Finalment, oposar-se en lo que calgui a que s'encarregue de la formació del Catastre una empresa particular.

L'esperit de l'Agricultura de Catalunya ha sigut consagrat en tots aquests actes.

Entre els la qüestió d'aranzels, lo grant, després de moltes transaccions, a la elaboració d'un programa doctrinal, que sense privar a cada jove la necessitat d'arribar a la terra, el dia 15 de gener de 1910 exceptuant el pagó de contribució industrial als propietaris o arrendataries que exportin la fruita de la seva cultura particular.

Demanar la Cambra Agrícola de Tarragona que la exerceixi d'aranyada dins dels dos animals.

La qüestió d'aranzels, es menester proporcionar aquests animals y semblants, si volen arançarlos ab èxit y afavorir-s'hi rapidament.

No es que sia la carn element per excelencia com algunes creuen; s'ha de donar en poca cantitat, perquè no causen crancions que es necessita evitar.

En un dels articles anteriors veiem que poden aprofitar-s'ells els ocells no fecundats, que si bé son bons per la alimentació dels horneros, poden destornar-se.

No cal donar molta cantitat d'aquest aliment; es convenient barrejar ab parts iguals de verdures picades, clara y rovell, tot junt y desmesurat, després de bullir; a ser possible, dona bona resulta barrejar-hi també les cloves previament picades menudes. Constitueix un aliment molt substancial, si bé per la preparació que sofreix se fa bon xic difícil de digerir. Un cop desproveït de la clova, conté aproximadament sis grams d'albúmina y cinch grams de grasa; fixantos en la canitad d'albúmina y grasa, que conté, equivalent a uns 150 grams de fet de vaca.

La leit, en els llocs abonts se'n dispara de sobrant, o bé que pot adquirir-se a bon preu, constitueix un bon aliment, barrejat ab farines, especialment, en els llocs abonts hi ha establecibles industrials lleteres, que pot adquirir-se barato el residu de la fabricació de la mantega y en els que's fabriquen formigues, també.

La sanch, previament cuïda y barrejada ab farinada de blatdemor o orxa, també resulta un bon repòs per als pollets, si bé l'aborreixen aviat; no pot donar-se en grans cantitats. Aquesta substància es preferible donarla a viram jà grossa, y allavores l'aprofiten més.

Les cuchs, previament cuïda y barrejada amb farinada de blatdemor o orxa, també resulta un bon repòs per als pollets, si bé l'aborreixen aviat; no pot donar-se en grans cantitats. Aquesta substància es preferible donarla a viram jà grossa, y allavores l'aprofiten més.

Les cuchs, previament cuïda y barrejada amb farinada de blatdemor o orxa, també resulta un bon repòs per als pollets, si bé l'aborreixen aviat; no pot donar-se en grans cantitats. Aquesta substància es preferible donarla a viram jà grossa, y allavores l'aprofiten més.

Les cuchs, previamente cuïda y barrejada amb farinada de blatdemor o orxa, també resulta un bon repòs per als pollets, si bé l'aborreixen aviat; no pot donar-se en grans cantitats. Aquesta substància es preferible donarla a viram jà grossa, y allavores l'aprofiten més.

Les cuchs, previamente cuïda y barrejada amb farinada de blatdemor o orxa, també resulta un bon repòs per als pollets, si bé l'aborreixen aviat; no pot donar-se en grans cantitats. Aquesta substància es preferible donarla a viram jà grossa, y allavores l'aprofiten més.

Les cuchs, previamente cuïda y barrejada amb farinada de blatdemor o orxa, també resulta un bon repòs per als pollets, si bé l'aborreixen aviat; no pot donar-se en grans cantitats. Aquesta substància es preferible donarla a viram jà grossa, y allavores l'aprofiten més.

Les cuchs, previamente cuïda y barrejada amb farinada de blatdemor o orxa, també resulta un bon repòs per als pollets, si bé l'aborreixen aviat; no pot donar-se en grans cantitats. Aquesta substància es preferible donarla a viram jà grossa, y allavores l'aprofiten més.

Les cuchs, previamente cuïda y barrejada amb farinada de blatdemor o orxa, també resulta un bon repòs per als pollets, si bé l'aborreixen aviat; no pot donar-se en grans cantitats. Aquesta substància es preferible donarla a viram jà grossa, y allav

